

MUZA
JANUSZ
TRZEBIATOWSKI
MALARSTWO

1990-2019

ALBUM NUMER 33 Z SERII A4 - TRZEBIATOWSKI

GALERIA
CENTRUM KULTURY
W CHOJNICACH
2019

VARIUM ET MUTABILE
SEMPER FEMINA

CHWIEJNĄ I ZMIENNĄ, JEST
ZAWSZE KOBIEȚA

JANUSZ GERARD STANISŁAW JUTRZENKA-TRZEBIATOWSKI urodził się w Chojnicach 9 lipca 1936 roku. Od 1954 roku nieprzerwanie żyje i pracuje w Krakowie. Jego twórczość to malarstwo, rzeźba plakat, mała forma rzeźbiarska, medalierstwo, a także realizacje w zakresie architektury i scenografii. W dorobku także twórczość poetycka. Za całokształt twórczości odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Polonia Restituta i Krzyżem Oficerskim Orderu Polonia Restituta, Złotym Laurem za Mistrzostwo w Sztuce i wieloma innymi odznaczeniami i wyróżnieniami. Członek, Association Internationale des Arts Plastiques AIAP, Federation Internationale De La Medaille FIDEM, Akadémie Mérite Et Dévouement Français, członek honorowy Polish Pastel Society of America, Stowarzyszenia Twórczego POLART, Stowarzyszenia Pastelistów Polskich, Związku Polskich Artystów Plastyków, Związku Literatów Polskich, Stowarzyszenia Artystyczno-Literackiego i innych. Wystawiał za granicą w: Anglii, Armenii, Austrii, Belgii, Bułgarii, Chinach, Czechach, Danii, Estonii, Finlandii, Francji, Hiszpanii, Holandii, Indiach, Irlandii, Izraelu, Japonii, Kanadzie, na Kubie, w Luksemburgu, Meksyku, Niemczech, Norwegii, Polsce, Rosji, Serbii, Słowacji, Stanach Zjednoczonych Ameryki Północnej, Syrii, Szwajcarii, Szwecji, Ukrainie, na Węgrzech, we Włoszech. 229 wystawy indywidualne w kraju i za granicą, udział w 519 wystawach międzynarodowych, ogólnopolskich i środowiskowych. Łącznie 748 wystaw.

PRACE JANUSZA TRZEBIATOWSKIEGO ZNAJDUJĄ SIĘ W NASTĘPUJĄCYCH MUZEACH:

1. British Museum, Londyn (Wielka Brytania),
2. Ermitaż, Sankt Petersburg i inne muzea państwowe w Rosji,
3. Muzeum Narodowe w Chinach, Museum of Modern Art Shanghai (Chiny),
4. Ogaki Poster Museum (Japonia),
5. Royal coin Gabinet, National Museum of Monetary history, Sztokholm (Szwecja),
6. Lahti Art Museum (Finlandia),
7. Museo centro Danteso, Ravenna (Włochy),
8. Muzeum Sztuki Watykan,
9. Moravska Galerie, Brno (Czechy),
10. Museum der Bidenden Kunst, Lipsk (Niemcy),
11. Musee des Beaux-Arts, Mons (Belgia),
12. Musee de l’Affiche, Paryż (Francja),
13. Galeri Konstars centrum, Malmö (Szwecja),
14. Museo consejo Superior de Deportes, Madryt (Hiszpania),
15. L’Institut Polonoise, Paryż (Francja),
16. Museum Miasta Straznicy (Bułgaria),
17. Kunst hallen, Uppsala (Szwecja),
18. Musée de l’Affiche a Mons (Belgia),
19. Laens Land Sting Uppsala (Szwecja),
20. Musee Olimpique, Lozanna (Szwajcaria),
21. Mennica Anders Nyborg A/S (Dania),
22. Conseil Municipal, Saillans (Francja),
23. Dansk Plakat Museum, Åbyhrj (Dania),
24. Museum Numizmatyki i Medali, Lwów (Ukraina),
25. Polnisches Museum in Rapperswill (Szwajcaria),
26. Zbiory Miasta Beuningen (Holandia),
27. Światowe Muzeum Plakatu Listowel (Irlandia),
28. Kolekcja Konsulatu Generalnego Polski (Chiny),
29. Zbiory Loga 112 hoyerarde Norge (Norwegia),
30. Center Culture Jeunesse Musees Provincede Liege (Belgia),
31. Zbiory Związku Węgierskich Artystów Plastyków w Budapeszcie (Węgry),
32. Zbiory Polskiej Akademii Nauk w Wiedniu,
33. Muzej Srema (Serbia),
34. Muzeum Medali Kremnica (Słowacja),
35. Muzeum Narodowe w Warszawie,
36. Muzeum Narodowe w Krakowie,
37. Muzeum Narodowe w Poznaniu,
38. Muzeum Narodowe w Szczecinie,
39. Muzeum Narodowe we Wrocławiu,
40. Muzeum Niepodległości w Warszawie,
41. Muzeum Śląskie w Katowicach,
42. Muzeum Historyczne Miasta Krakowa,
43. Muzeum Historyczne Miasta Stołecznego Warszawy,
44. Muzeum Sztuki Medalierskiej we Wrocławiu,
45. Muzeum Pomorza Środkowego w Słupsku,
46. Muzeum imienia Leona Wyczółkowskiego w Bydgoszczy,
47. Muzeum Okręgowe w Chełmie,
48. Muzeum Okręgowe w Lublinie,
49. Muzeum Okręgowe w Nowym Sączu,
50. Muzeum Okręgowe w Sandomerzu,
51. Muzeum Okręgowe w Tarnowie,
52. Muzeum Okręgowe w Chorzowie,
53. Muzeum Historyczno-Etnograficzne w Chojnicach,
54. Muzeum Piśmiennictwa Kaszubskiego w Wejherowie,
55. Muzeum Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie,
56. Państwowe Muzeum na Majdanku w Lublinie,
57. Muzeum Zachodnio-Kaszubskie w Bytowie,
58. Muzeum Sportu i Turystyki w Warszawie,
59. Muzeum PTTK w Puławach,
60. Muzeum Kresów w Lubaczowie,
61. Muzeum Teatru w Krakowie,
62. Muzeum Historii Ruchu Robotniczego w Poznaniu,
63. Muzeum Pomorza Środkowego w Koszalinie,
64. Muzeum Monet i Medali Jana Pawła II w Częstochowie,
65. Zbiory Zamku Królewskiego w Warszawie,
66. Zbiory Biblioteki Jagiellońskiej w Krakowie,
67. Zbiory Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych w Warszawie,
68. Zbiory Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych w Krakowie,
69. Zbiory Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie,
70. Zbiory Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku,
71. Zbiory Polskiej Akademii Nauk Zakład im. Ossolińskich we Wrocławiu,
72. Zbiory Sztuki Współczesnej Miasta Mikołowa,
73. Zbiory Zamku Książąt Pomorskich w Szczecinie,
74. Zbiory Kliniki im. Jana Pawła II w Krakowie,
75. Zbiory Wydawnictwa „Jagiellonia” w Krakowie,

76. Zbiory Książnicy Pomorskiej w Buku,
77. Zbiory Krakowskiego Domu Kultury,
78. Zbiory Biura Wystaw Artystycznych w Kielcach,
79. Zbiory Małopolskiego Biura Wystaw Artystycznych w Nowym Sączu,
80. Zbiory Biura Wystaw Artystycznych w Suwałkach,
81. Zbiory Biura Wystaw Artystycznych w Tarnowie,
82. Zbiory Galerii „Centrum” w Krakowie – Nowej hucie,
83. Zbiory Domu Środowisk Twórczych w Łomży,
84. Zbiory Biura Wystaw Artystycznych w Bydgoszczy,
85. Zbiory Myślenickiego Ośrodka Kultury,
86. Zbiory Fundacji Kultury Polskiej w Warszawie,
89. Galeria Sztuki Współczesnej DK HTS w Krakowie,
90. Galeria Sztuki Państwowej Szkoły Muzycznej w Krakowie - Nowej Hucie,
91. Kolekcja plakatu Europejskiej Akademii Sztuk w Warszawie pod patronatem Polskiej Akademii Nauk
92. Kolekcja „Sacro Art” Krakowie,
93. Kolekcja Biura Wystaw Artystycznych w Olkuszu,
94. Kolekcja Plakatu Opery Krakowskiej w Krakowie,
95. Kolekcja Sztuki Współczesnej Hotelu Klimczok w Szczyczu,
96. Kolekcja Biura Wystaw Artystycznych w Miechowie,
97. Kolekcja Warmińsko-Mazurskiej Filharmonii w Olsztynie,
98. Galeria Sztuki Współczesnej w Chojnicach,
99. Dom pracy twórczej (muzeum) w Miechowie,
100. Archiwum Plakatu Turystycznego RPK Lublin,
101. Zbiory Ministerstwa Kultury i Sztuki w Warszawie,
102. Zbiory Towarzystwa Pastelistów Polskich w Nowym Sączu,
103. Zbiory Wydziału Kultury i Dziedzictwa Narodowego Urzędu Miasta Krakowa,
104. Zbiory „Kuźnicy” w Krakowie,
105. Zbiory BWR w Krakowie,
106. Zbiory Okręgu Związku Polskich Artystów Plastyków w Szczecinie,
107. Zbiory Domu Pracy Twórczej w Uhrze,
108. Zbiory Centrum Kultury w Rejowcu,
109. Zbiory Wydziału Kultury i Sztuki Urzędu Miasta Bydgoszczy,
110. Muzeum Janusza Trzebiatowskiego w Siennicy Różanej (w organizacji),
111. Stała galeria plakatu artystycznego Janusza Trzebiatowskiego w zespole szkół w Siennicy Różanej,
112. Medalierstwo Janusza Trzebiatowskiego w fotografii, ekspozycja stała, Zespół szkół w Chojnicach,
113. Malarstwo Janusza Trzebiatowskiego, ekspozycja stała U. G. Siennica Różana,
114. Muzeum Janusza Trzebiatowskiego w Chojnicach (kolekcja 520 dzieł).

Także w licznych zbiorach prywatnych w kraju i za granicą, m. in. w Austrii, Armenii, Anglii Belgii, Chinach, Republice Czech, Danii, Finlandii, Francji, Holandii, Hiszpanii, Irlandii, Kanadzie, Niemczech, Norwegii, Rosji, Słowacji, Stanach Zjednoczonych Ameryki Północnej, Szwajcarii i Szwecji.

WYDAŁ NASTĘPUJĄCE TOMIKI POEZJI:

1. Poezje, posłowie Stanisław Franczak, Oficyna Wydawnicza KKAL, Kraków 1993,
2. Przyjaciółko moja, posłowie Maciej Naglicki, Oficyna Wyd. Agat-Print, Kraków 1994,
3. Ogrody sztuki, posłowie Michał Ciechański, Oficyna Wyd. KKAL, Kraków 1996,
4. Przestrzenie miłości, posłowie Michał Siemaszko, Oficyna Wyd. KKAL, Kraków 1997,
5. Fotografie pamięci, wstęp Piotr Augustynek, Wyd. ST POLART, Kraków 1999,
6. Ona, wstęp Bolesław Faron, Kraków 2001, Wyd. J. T. Chełm – Kraków 2003,
7. Pomiędzy, wstęp Jan Pieszczachowicz, Oficyna Wyd. Agat-Print, Kraków 2004,
8. Zapiski, wstęp Jan Pieszczachowicz, Wydawnictwo ST POLART, Kraków 2005,
9. Dotyk, Wydawnictwo Stowarzyszenia Twórczego POLART Kraków 2007,
10. Pieta, wstęp Stanisław Dziedzic, Wyd. Towarzystwa Słowaków w Polsce 2010,
11. Krawędzie, wstęp Stanisław Dziedzic, Jan Pieszczachowicz, Bolesław Faron, wyd. TSP Kraków- Chojnice 2013,
12. „Dyskurs”, wydanie Muzeum Janusza Trzebiatowskiego w Chojnicach, 2014,
13. „A może...”, wstęp Maciej Naglicki, wydanie Muzeum Janusza Trzebiatowskiego w Chojnicach, 2015,
14. „Między czasem”, wstęp Józef Lipiec, wydanie Muzeum Janusza Trzebiatowskiego w Chojnicach, 2016.
15. „Myśli”, wstęp Bolesław Faron, wydanie Muzeum Janusza Trzebiatowskiego w Chojnicach, 2017.

Także liczne publikacje w wydawnictwach prasowych, książkach i almanachach.

Wielu artystów w ciągu wieków zostawiło wypowiedzi o sztuce swojej, o sztuce w ogóle, a także o sztuce innych malarzy. Wypowiedzi owe przybierające formę krótkich uwag, czy głębokich refleksji natury artystycznej czy estetycznej stanowią istotną wykładnię ich filozofii sztuki, rozumienia jej przesłania, są próbą ujęcia ważnych artystycznie komponentów formalnych, treściowych, głównie malarskich. Są też zwarte teorie estetyczne będące częścią wielkich systemów filozoficznych chociażby poglądy Sokratesa, Platona, Arystotelesa czy współczesnych nam E. Cassirera, M. Schelera, R. Ingardena. W literaturze o sztuce napotykamy też listy R. Santi, sonety M. Anioła, rozbudowany traktat o malarstwie L. Da Vinci, bogate w szczególności historyczne „Żywoty” G. Vasariego, czy chociażby bliższe nam „Dzienniki” E. Delacroix i „Listy do Brata” V. van Gogh. Są też ujęte w formę wywiadów wypowiedzi P. Picassa czy F. Bacona. Oczywiście warto pamiętać o niezliczonych zbeletryzowanych biografiach artystycznych a także obrazach filmowych jak chociażby znakomity „Pollock”. Czy dzięki tym materiałom lepiej i wnikliwiej rozumiem ich sztukę. Zapewne tak. W każdym razie otrzymujemy sprawnie działający klucz, otwierający drzwi do tajnych zakamarków ciągle niezgłębionej tajemnicy Sztuki, Artysty i wielokierunkowej, wielowymiarowej ich interpretacji. Janusz Trzebiatowski wybitny Artysta rodem z Chojnic, a mieszkający w Krakowie ma tę niepowtarzalną zaletę, że nie udając fałszywej kokieterii potrafi tyleż sugestywnie i wnikliwie, co obrazowo i dowcipnie pisać i mówić o swojej sztuce. Píše w lapidarnej i oszczędnej poezji, w której muśnięciem metafory, zadumania i refleksji dotyka rozległego obszaru Sztuki, Artysty, jego Muzy, źródeł inspiracji, subtelnej i ulotnej tkaniny utkanej z niedocieczonych wątków, splotów, pobudzających natchnień. Mówi w wywiadach i rozmowach, w których o czarownej magii Sztuki i jej współczesnych meandrach przegadaliśmy setki godzin. Będę szedł tym tropem, który wytyczył Janusz Trzebiatowski, gdyż On sam jest najpewniejszym przewodnikiem po ogrodzie swojej Sztuki.

I jestem pewien, że On sam jest najlepszą gwarancją, że wiemy o czym mówimy. Dzieło Janusza Trzebiatowskiego, jak przystało na Artystę u którego sztuka duchowo i ekspresyjnie wyrasta z nasyconego pełnią przeżyć i doświadczeń życia obejmuje wiele dyscyplin: malarstwo, rzeźba, medalierstwo, plakat scenografia, poezja, członkostwo wielu poważnych gremiów artystycznych. Wyliczanie zmierza do jednego określenia, Janusz Trzebiatowski to Artysta Uniwersalny, który jest zacnym Obywatel Parnasu a Muzy tańczą dla Niego nieśmiertelny taniec Życia.

Postawa twórcza. Sam Artysta mówi o niej tak: „W sztuce są dwie postawy - Salvadora Dali tj. ukłasyfikować samego siebie, czyli powielać także dla celów merkantylnych. I - Picassa, który gdyby żył kolejne 5 lat, znów by się zmienił. Chciałbym być w tym nurcie, który wykreował Picasso. „Sądzę że Trzebiatowskiego można nazwać Artystą Totalnym, który w syntetycznej całości chce zamknąć ogrom doświadczeń na przecięciu Życie- Sztuka-Absolut (Transcendencja). Stąd budowanie cykli malarskich, „Tryptyk Armenii”, „Pejzaż erotyczny”, „Ona”, „Tatry”. Przenoszenie i przenikanie pewnych ujęć i rozwiązań z jednych dziedzin sztuki w inne. Czasami pracuje nad dwudziestoma obrazami równocześnie. Ale może jest tak, że „(...) podobnie jak w życiu, tak i w sztuce stale szukam, nie maluję więc gotowych obrazów, ale studia. Często, poszukując nowego wyrazu, nowego spojrzenia, powtarzam ten sam temat w dwóch, trzech wariantach”. Albo też jest tak, że: „Ktoś, kto pracuje tak szeroko jak ja, może wprowadzić zdobyte doświadczenia malarskie w plakat, czyli w zupełnie inną dziedzinę, w inne myślenie, inny skrót, czy medal i odwrotnie, medal daje nowe inspiracje dla malarstwa.”

Ch. Baudelaire napisał słowa, pod którymi jak przypuszczam mógłby się podpisać Janusz Trzebiatowski: „Dobry obraz, wierny i równy wizji, która go zrodziła, powinien powstać jak świat. Podobnie jak świat, stworzony w znanym nam kształcie, jest rezultatem wielu kreacji, z których następne dopełniają zawsze poprzednie, tak i obraz malowany harmonijnie składa się z serii nałożonych na siebie obrazów; każda nowa warstwa dodaje wizji życia i posuwa dzieło o krok naprzód ku doskonałości”.

Każda sztuka, malarstwo, każdy artysta poprzez siebie tylko właściwe medium, środki, formalny kod przekazuje i wyświetla niejako swoją wizję, swoje widzenie świata. Przyglądając się cyklom malarskim Janusza widać, że jak sam mówi: „(...) dość szybko zainspirował mnie pejzaż, jego biologia, struktura, wreszcie rzecz zasadnicza, światło w pejzażu. Zagadnienie światła zainteresowało mnie tak dalece, że wszystkie moje dziedziny sztuki były generalnie związane z poszukiwaniem światła”.

Podobnie pisał nieodżałowany Jerzy Madeyski: „We wszystkich (...) plastycznych poczynaniach pozostaje wierny właściwej dla Europy sztuce światła” Z tym wiąże się intelektualizm sztuki w wersji Trzebiatowskiego: „W sztuce jest nadal potrzeba ukazywania duszy, nie natomiast potrzeby odwzorowania obiektów (...)”. Jego sposób myślenia artystycznego można określić jako „(...) sięgający w głąb, a nie ograniczający się do dosłowności”. Świetnie ujął On sam to ukierunkowanie mówiąc

o swoim cyklu „Tatry”, że był on: „(...) próbą zobrazowania zderzenia z Tatrami”. Naturalnie te określenia, które balansują na linii jednoznaczność-wieloznaczność mogą budzić podejrzenie, że Artysta wypowiada się mętnie, a więc nie do końca jest świadomy. Przyznam, że jest wielu artystów których znam, a Janusz należy do nich, o bardzo określonej i zdefiniowanej samoświadomości artystycznej, potrafiącego rozprawić o niej bezustannie, podkreślającego, że od niej zależy bardzo wiele w sztuce.

Z intelektualizmem idzie w parze wyobraźnia: „(...) Różne są stopnie jej nasilenia, ale idzie to w parze z tym, co nazywamy natchnieniem.” I „Najwspanialsza myśl, błysk, ideę muszę zamknąć w kilku, czasem kilkunastu godzinach rzetelnej, normalnej pracy. Wyobraźnia cały czas pulsuje, ona musi nieustannie powracać do tego, co się tworzy, albowiem nie jest to mechaniczne wykonanie jakiegoś zadania (...)”. Gdyż „(...) człowiek w ferworze zabaw czysto formalnych, malarskich, czy wręcz rzemieślniczych może się zagubić”. I znowu wtóruje Trzebiatowskiemu Ch. Baudelaire „(...) świat widzialny jest tylko zbiorem obrazów i znaków, którym wyobraźnia wyznacza odpowiednie miejsce i wartość; jest to rodzaj pokarmu, jaki ona ma przetrwać i przetworzyć”, „Ona, na początku świata, stworzyła analogię i metaforę”.

Janusz Trzebiatowski najbardziej chyba ceni sobie składający się ze 150 obrazów cykl „Ona”. 150 płócien i 100 pasteli. Imponujący zestaw. Mam głębokie przekonanie że to, co mówi o nim Trzebiatowski prowadzi nas bezpośrednio do sedna jego malarstwa i do istoty pojmowania Sztuki, do tego czym się kieruje malując, do czego dociera i co chce uzyskać.

„Cykl „Ona” stworzony został w hołdzie kobiecie i jest jej w całości poświęcony - od portretu, przez akt, aż do detalu, jak to żartobliwie określiam, aliści szukam w kobiecie przede wszystkim sacrum a nie erotyzmu.” „Cykl „Ona” jest dla mnie próbą potraktowania kobiety jako świętości”. W innej wypowiedzi „Myślę, że kobieta jest w jakimś sensie ucieleśnieniem Kosmosu. Wraz z faktem, że jest nośnikiem życia, że je przekazuje z pokolenia na pokolenie - we wszystkich kulturach, niezależnie od religii, zawsze istniała kosmiczna świętość kobiety”, i „Od Adama i Ewy jednym z głównych czynników napędzających rozwój społeczeństw fizyczny i intelektualny była kobieta razem ze swoim biologizmem i kosmosem, którego jest swoistym ucieleśnieniem”. Te cytaty wskazują wyraźnie jaki jest bieg myśli i pędzla Janusza Trzebiatowskiego.

Chciałbym podkreślić, że w sztuce Trzebiatowskiego interesuje mnie nie korek, który płynie ale prąd, któ-

ry go niesie. I to prowadzi mnie do ostatniego wątku mych rozważań, wypowiedzianego przez niego samego „Mam nabożny stosunek do miłości”. To właśnie Ona jest praelementem, substancją, najgłębszym mechanizmem jego stosunku do świata i do Sztuki. To dzięki niej, jak pisał F. Nietzsche „(...) zdaje się nam, że jesteśmy przekształceni, silniejsi, bogatsi, doskonalsi”.

Ekstaza, żarliwa pasja, pulsujący gejzer energii, czuła wnikliwość a zarazem subtelny takt, wysokiego lotu kultura malarska, giętka elegancja - to według mnie miłość sztuki i życia Janusza Trzebiatowskiego. Jest ona jedna i ta sama zarówno gdy dotyczy kobiety, pejzażu, czy też kwestii niewyraźnych i niedotykalnych, z którymi mamy do czynienia w „Tryptyku Armenii”, czy w znakomitym projekcie pomnika Jana Pawła II p.t. „Przestrzeń krzyża”.

Pisząc o „Tryptyku Armenii” ks. Jerzy Stefan Dziegala dopowiada trafnie to co dotychczas powiedział nam sam Mistrz Janusz Trzebiatowski: „Obrazy Trzebiatowskiego mają w sobie ewangeliczną czystość i prostotę. Ale jednocześnie dostrzec w nich można jakby prześwity innej rzeczywistości, przebłyski innego światła”, „Zdają się płonąć i błyszczeć subtelnym światłem. Pod powierzchnią tych na pozór prostych przedstawień figuralnych i zestawów abstrakcyjnych pulsuje energia doznawanego oczyszczenia, która zespała życie i śmierć w jedną jasną iskrę. Każde przyłożenie pędzla do płótna oddaje przecucia metafizyczne artysty. Jednocześnie powoduje, że od iskry może zapalić się płomień... Życie wieczne?”

Oglądając dzieła Janusza Trzebiatowskiego odnoszę nieodparte wrażenie, że materią koloru, faktury, operowanie światłem, klarowną kompozycją chce uchwycić i wypowiedzieć, wyrazić niewidzialne, chce przez te zmienne wyrazić to co niezmiennie, niezniszczalne, platoński Byt zawsze ten sam i tożsamy z sobą. Że czyni to językiem rozpoznawalnym, charakterem pisma sobie właściwym, malarskim kodem który nie podlega stereotypom komercji chwala mu i cześć za to. Przyznaję, że z niezaspokojoną i radosną ciekawością pytam nieustannie skąd bije tak czyste źródło?

2007

Post scriptum – lata ostatnie to wciąż pasmo sukcesów. Od Światowych Targów Sztuki do wielkiej wystawy indywidualnej w Modern art Museum w Szanghaju. Od stu trzynastu muzeów posiadających jego dzieła do powstającego drugiego po Chojnicach Muzeum Sztuki Trzebiatowskiego w Siennicy Różanej.

RYSZARD MIŁEK

DZIEŁA

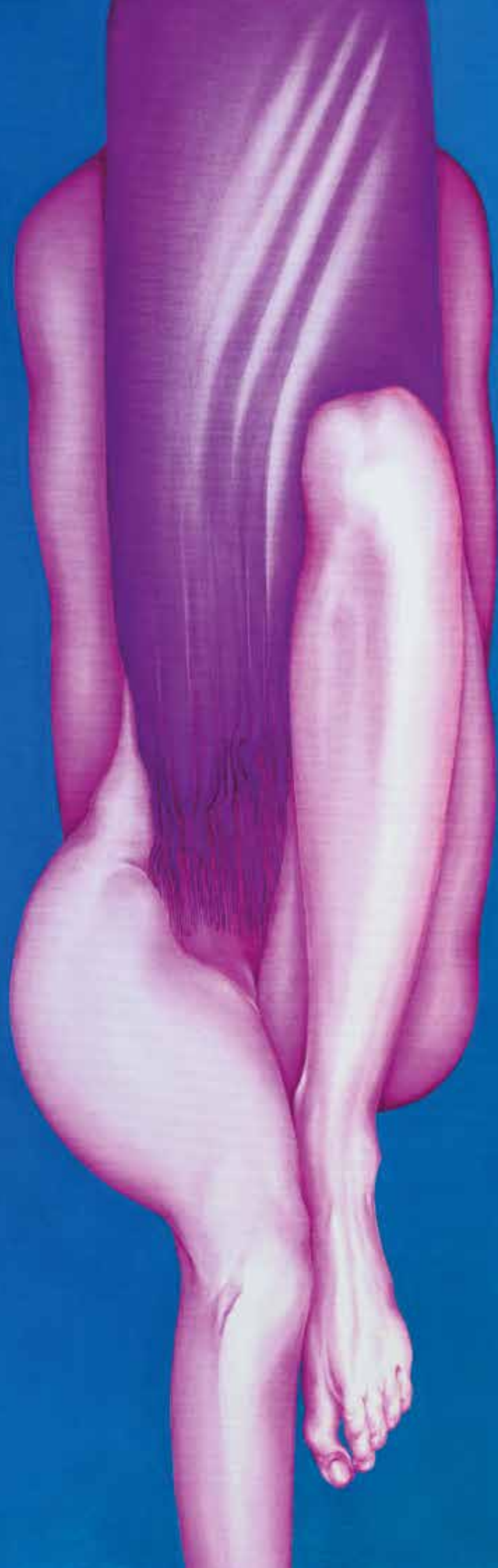

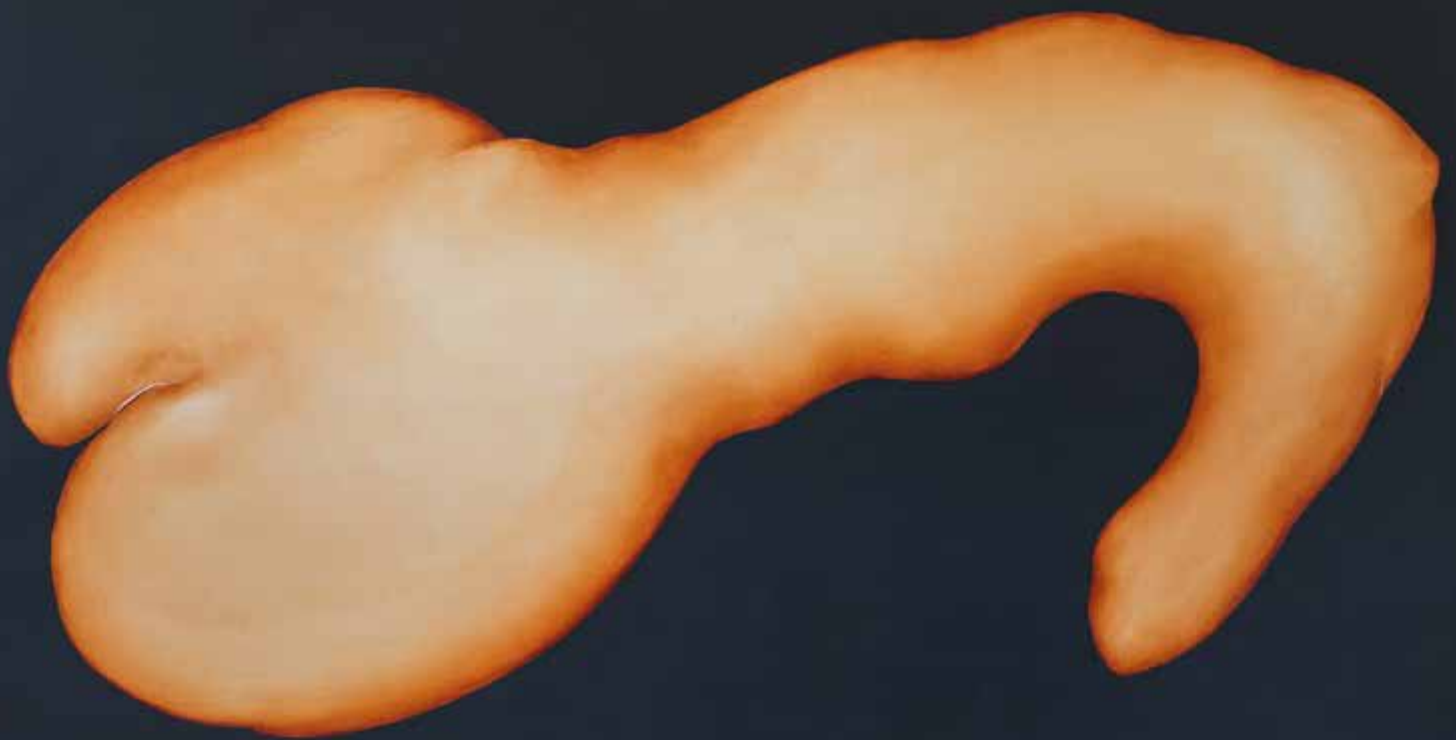

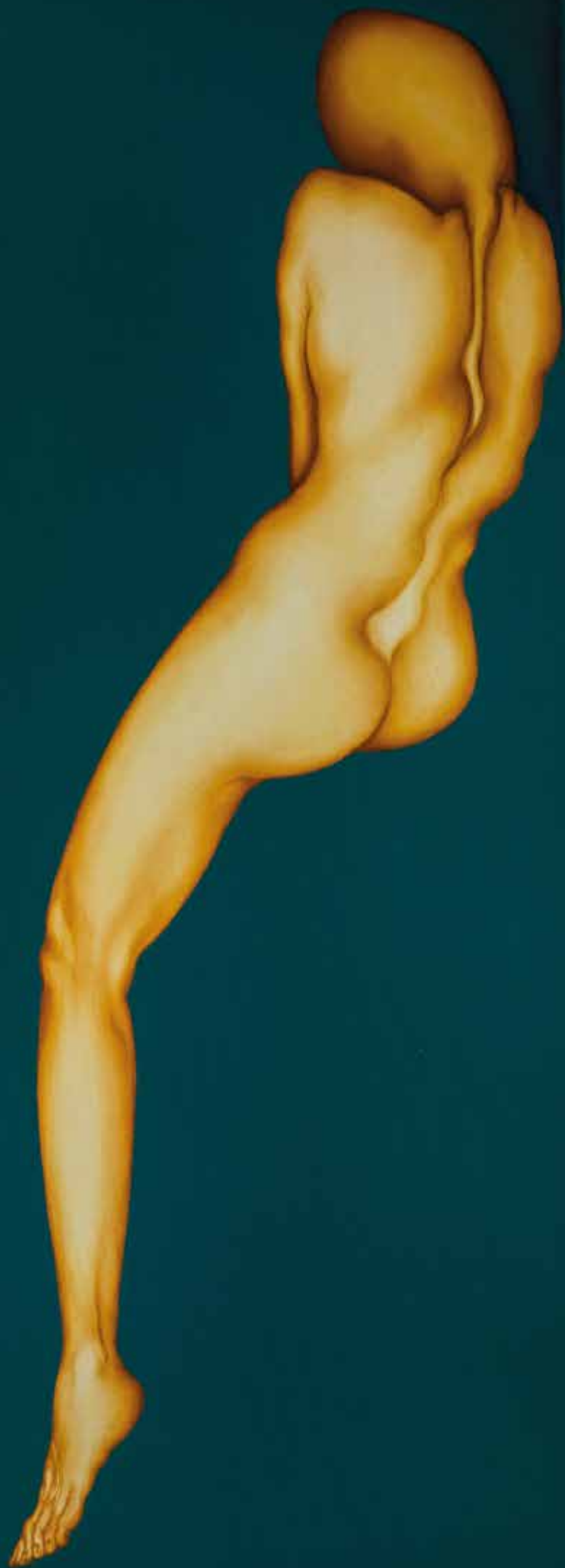

Fotografia autora

str. 3 - Jadwiga Rubiś

str. 4 - Patrycja Szkoła Studio Hackert

Reprodukcje dzieł - Łukasz Dobranowski

str. 17, 65 - Andrzej Krupiński

Układ graficzny i przygotowanie do druku - Piotr Setlak

Wydawca:

Centrum Kultury w Chojnicach

ISBN 978-83-86485-60-4

POLART

Druk - Drukarnia Leyko Sp. z o.o.